

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

12. juni 2003 *

I sag C-148/01,

Den Helleniske Republik ved V. Kontolaimos og C. Tsiavou, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af

Forbundsrepublikken Tyskland ved W.-D. Plessing og M. Lumma, som befuldmægtigede,

og af

Kongeriget Spanien først ved M. López-Monís Gallego, derefter ved S. Ortiz Vaamonde, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

* Processprog: græsk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Condou-Durande, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2001/137/EF af 5. februar 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 50, s. 9),

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechet, og dommerne R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer),

generaladvokat: L.A. Geelhoed

justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. december 2002,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 4. april 2001 har Den Helleniske Republik i medfør af artikel 230 EF anlagt sag med påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2001/137/EF af 5. februar 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 50, s. 9, herefter »den anfægtede beslutning«), for så vidt som den over for Den Helleniske Republik foretager en finansiel korrektion for morarenter på grund af for sen betaling af tillægsafgiften for produktionsåret 1995/1996, som blev beregnet i perioden fra februar 1997 til december 2000 (herefter »den anfægtede korrektion«).

- 2 Ved Domstolens præsidents kendelser af 4. oktober 2001 fik Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Spanien tilladelse til at intervenere til støtte for Den Helleniske Republiks påstande.

De relevante retsregler

Forordning (EØF) nr. 729/70

- 3 Artikel 5, stk. 2, litra a), første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT 1970 I, s. 196),

som ændret ved Rådet forordning (EF) nr. 1287/95 af 22. maj 1995 (EFT L 125, s. 1, herefter »forordning nr. 729/70«), har følgende ordlyd:

»Efter høring af Fondskomiteén

a) træffer Kommissionen beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte udbetalende organer afholder. Udgifterne i oktober henhører under oktober, hvis de er afholdt mellem den 1. og den 15., og under november, hvis de er afholdt mellem den 16. og den 31. Forskuddene udbetales til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.«

4 Artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning nr. 729/70 bestemmer:

»1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de fornødne foranstaltninger for

— at sikre sig, at de af Fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde

— at forhindre og forfølge uregelmæssigheder

— at gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik herpå, især det stadium, administrations- eller retssagerne befinder sig på.

2. Tilbagebetales de nævnte beløb ikke fuldt ud, bærer Fællesskabet de finansielle følger af uregelmæssighederne eller forsømmelserne; dette gælder ikke for uregelmæssigheder eller forsømmelser, som medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for.

De tilbagebetalte beløb indbetales til de godkendte udbetalende organer, der trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af EUGFL. Renter af tilbagebetalte eller for sent indbetalte beløb indbetales til EUGFL.«

Forordning (EF) nr. 296/96

- 5 Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96 af 16. februar 1996 om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, og om månedlig bogføring af de udgifter, der finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUGFL), og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2776/88 (EFT L 39, s. 5) har følgende ordlyd:

»Når Kommissionen har truffet beslutning om forskud i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 729/70, stiller den inden for rammerne af budgetbevillingerne de nødvendige midler til rådighed for medlemsstaterne til dækning af de udgifter, som skal finansieres af EUGFL, Garantisektionen. Midlerne indsættes på en konto, som i hver medlemsstat åbnes til dette formål enten i Finansministeriet eller i et andet finansinstitut.«

6 Endvidere fastsættes følgende i artikel 4, stk. 1 og 2, i samme forordning:

»1. På grundlag af de oplysninger, der er fremsendt efter artikel 3, træffer Kommissionen beslutning og udbetaler de månedlige forskud på bogføringen af udgifterne, jf. dog artikel 13 i beslutning 94/729/EF.

2. Enhver udgift, der betales efter udløbet af de foreskrevne terminer eller frister, vil blive bogført i nedsat omfang i forbindelse med forskuddene efter følgende regler:

[...]

De i denne artikel omhandlede nedsættelser skal ske under overholdelse af reglerne i artikel 13 i beslutning 94/729/EF.«

Beslutning 94/729/EF

7 Artikel 13 i Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin (EFT L 293, s. 14) har følgende ordlyd:

»1. Kommissionens udbetaling af månedlige forskud vedrørende EUGFL, Garantisektionen, sker på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne forelægger om hvert enkelt udgiftskapitel.

2. Giver en medlemsstats udgiftsopgørelser eller oplysninger ikke Kommissionen mulighed for at konstatere, om de indgåede forpligtelser vedrørende midlerne er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at give supplerende oplysninger inden for en frist, som den fastsætter under hensyn til, hvor alvorlig sagen er.

Findes svaret ikke tilfredsstillende, eller fremgår det af det, at reglerne er overtrådt, eller at fællesskabsmidlerne tydeligvis er anvendt uretmæssigt, kan Kommissionen nedsætte eller midlertidigt indstille de månedlige forskud til medlemsstaterne.

Disse nedsættelser eller indstillinger berører ikke de beslutninger, der træffes i forbindelse med regnskabsafslutningen.

3. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat, inden den træffer afgørelse.

Medlemsstaten redegør for sit synspunkt inden for en frist på ti dage.

Kommissionen træffer efter høring af EUGFL-komitéen en behørigt begrundet afgørelse under overholdelse af proportionalitetsprincippet.«

Forordning (EØF) nr. 3950/92

- 8 Artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405, s. 1) er sålydende:

»For yderligere syv på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder den 1. april 1993, indføres der en tillægsafgift, som skal erlægges af producenter af komælk, for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der er leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en nærmere fastsat mængde.

Afgiften fastsættes til 115% af indikativprisen for mælk.«

- 9 Artikel 2, stk. 1-3, i forordning nr. 3950/92 bestemmer:

»1. Afgiften skal erlægges for alle de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der afsættes i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en af de mængder, der er omhandlet i artikel 3. Den betales af de producenter, der har bidraget til overskridelsen.

Alt efter medlemsstatens afgørelse, fastsættes producenternes bidrag til betalingen af afgiften efter eventuel ekstratildeling af de uudnyttede referencemængder enten på opkøberniveau på grundlag af den overskridelse, der tilbagesår, efter at de uudnyttede referencemængder er blevet fordelt i forhold til hver producents

referencemængde, eller på nationalt niveau på grundlag af overskridelsen af den referencemængde, som hver producent råder over.

2. For så vidt angår leverancer betaler den opkøber, der skal erlægge afgiften, inden en dato og efter regler, som skal fastsættes nærmere, det skyldige beløb til medlemsstatens kompetente organ; beløbet fratrækkes i den mælkepris, der betales til de afgiftspligtige producenter, og hvis dette ikke er muligt, opkræves det på anden passende vis.

[...]

3. For så vidt angår direkte salg erlægger producenten inden en bestemt dato og efter nærmere fastsatte regler den afgift, der skal betales, til medlemsstatens kompetente organ.«

10 Samme forordnings artikel 10 bestemmer:

»Afgiften betragtes som en del af de interventioner, der er bestemt til regulering af landbrugsmarkederne, og den anvendes til finansiering af udgifter i mejerisektoren.«

Forordning (EØF) nr. 536/93

- 11 Femte betragtning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter (EFT L 57, s. 12) har følgende ordlyd:

»[E]r erfaringen viser, at der er forekommet betydelige forsinkelser i fremsendelsen af oplysningerne om indsamling og direkte salg og i afgiftsbetalingen, hvilket har hindret, at ordningen har kunnet blive fuldt effektiv; der bør tages fornødent hensyn til disse erfaringer i form af strenge krav om frister for formidling af oplysninger og for betaling, og kravene bør være forbundet med sanktioner.«

- 12 Følgende fastsættes i artikel 3, stk. 4, i denne forordning:

»Inden den 1. september hvert år indbetaler den afgiftspligtige opkøber det beløb, der skal erlægges, til det kompetente organ efter regler, som medlemsstaten fastsætter.

Hvis betalingsfristen overskrides, påløber der for de skyldige beløb en årlig rente efter en rentesats, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må være lavere end den rentesats, medlemsstaten anvender ved inddrivning af uberettiget udbetalte beløb.«

13 Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne træffer supplerende foranstaltninger til at sikre, at EF-afgiften betales inden udløbet af den fastsatte frist.

Hvis det af det dokument, der er nævnt i artikel 3, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2776/88 [...], og som medlemsstaterne sender til Kommissionen hver måned, fremgår, at fristen ikke er blevet overholdt, nedsætter Kommissionen forskuddene på konteringen af landbrugsudgifterne i forhold til det beløb, der skal betales, eller skønnet over dette beløb.

Medlemsstaterne trækker renter, der er betalt i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4, fra udgifterne til mælkesektoren.«

Faktiske omstændigheder

14 Ved skrivelse af 2. august 2000 meddelte Kommissionen de græske myndigheder sin endelige stillingtagen angående de negative finansielle korrektioner af tillægsafgiften i sektoren for mælk og mælkeprodukter i produktionsåret 1995/1996, som inden for rammerne af en beslutning vedrørende regnskabs-

afslutning skulle træffes i december samme år. Korrektionerne blev præsenteret på følgende måde:

Tillægsafgiften for mælk og mælkeprodukter:

Budgetkonto		GRD
2071.102	Levering af mælk — produktionsåret 1995/1996	- 20 568 862
2071.122	Renter for for sen betaling af tillægsafgift	- 72 063 780

- 15 Disse finansielle korrektioner blev foreslået på baggrund af en af Kommissionen foretaget kontrol, af hvilken det fremgik, at overskridelsen af kvoterne i Grækenland i produktionsåret 1995/1996 udgjorde 7 423 986 kg. Idet tillægsafgiften for denne mængde udgjorde 824 656 365 GRD, og et beløb på 804 087 503 GRD var blevet betalt til EUGFL, udgjorde restbeløbet 20 568 862 GRD. Såfremt tillægsafgiften ikke ville være blevet betalt før den 1. september 1996, udgjorde renterne som følge af for sen betaling ifølge Kommissionen 72 487 562 GRD. Under hensyntagen til, at et beløb på 423 782 GRD allerede var blevet betalt til EUGFL, udgjorde det udestående rentebeløb 72 063 780 GRD.
- 16 Ved skrivelse af 26. maj 2000 forklarede Kommissionen den metode, den havde anvendt ved beregningen af morarenterne. Det fremgår af denne skrivelse, at renterne var blevet beregnet indtil december 2000 med mulighed for en nedsættelse i tilfælde af, at de græske myndigheder betalte ethvert udestående restbeløb eller skyldige morarenter til EUGFL inden oktober 2000.

- 17 Da det af Kommissionen fastsatte korrektionsbeløb var lavere end 500 000 EUR, indbragte Den Helleniske Republik ikke sagen for forligsorganet, som var oprettet ved Kommissionens beslutning 94/442/EF af 1. juli 1994 om indførelse af en forligsprocedure i forbindelse med regnskabsafslutningen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT L 182, s. 45).
- 18 Den Helleniske Republik har modsat sig en finansiel korrektion på grund af skyldige morarenter i forbindelse med for sen betaling af tillægsafgiften for produktionsåret 1995/1996, for så vidt som renterne angår perioden fra februar 1997 til december 2000.
- 19 Ifølge den græske regering har Kommissionen tilbageholdt tillægsafgiften vedrørende dette produktionsår på grundlag af sin beslutning K(97) 605 endelig udg. af 5. marts 1997, som den traf efter proceduren i henhold til artikel 13, stk. 2, i beslutning 94/729. Kommissionen nedsatte forskuddet, som skulle udbetales til Den Helleniske Republik for udgifter i mejerisektoren i løbet af januar 1997, idet den ikke rettidigt havde modtaget det samlede beløb for tillægsafgifter i nævnte sektor for produktionsåret 1995/1996. Under disse omstændigheder ville en finansiel korrektion for morarenter efter fællesskabsretten kun være retfærdiggjort for månederne fra september 1996 til januar 1997 af et beløb på 24 027 489 GRD.
- 20 Ifølge Kommissionen havde nedsættelsen af forskuddet til Den Helleniske Republik ingen indflydelse på beregningen af de omhandlede renter, som solvente opkøbere altid skal betale til de kompetente nationale myndigheder, og som skal viderebetales til EUGFL.

- 21 Den 5. februar 2001 vedtog Kommissionen den anfægtede beslutning, som fastsætter følgende korrektion:

Sektor	Budget-konto	Grund	Afviste udgifter	Allerede foretagne fradrag	Finansielle følger af denne beslutning	Regnskabsår
Mælk og mejeri-produkter	2071	Tillægsafgift (leveringer) og morarenter	- 103 197 096	- 10 604 124,00	- 92 592 972	1996

Realiteten

Parternes argumenter

- 22 Den Helleniske Republik har bemærket, at den hverken anfægter den finansielle korrektion, for så vidt angår den skyldige tillægsafgift for produktionsåret 1995/1996 eller korrektionen vedrørende morarenterne pålagt for manglende betaling af dette beløb i perioden frem til gennemførelsen af nedsættelser af forskuddene, der blev foretaget ved anvendelse af beslutning K(97) 605 endelig udg.
- 23 Derimod er den anfægtede korrektion for så vidt angår den manglende betaling fra februar 1997 til december 2000 i strid med fællesskabsretten. Kommissionen valgte således at nedsætte forskuddet til Den Helleniske Republik til dækning af udgifter i mejerisektoren i januar 1997 med 514 625 072 GRD på grund af, at

den ikke rettidigt havde modtaget det samlede beløb for tillægsafgifter vedrørende produktionsåret 1995/1996. Følgelig skyldte Den Helleniske Republik fra februar 1997 ikke længere morarenter til EUGFL.

- 24 Den græske regering har i den sammenhæng bemærket, at artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93 med henblik på tillægsafgiftsordningens gnidningsløse funktion for det første skal forbedre og fremskynde den afgiftspligtiges betaling af tillægsafgiften til det kompetente nationale organ, og for det andet skal sikre betaling af afgiften til Kommissionen inden for tidsfristen.
- 25 Af en sammenhængende læsning af artikel 5, stk. 2, og artikel 8 i forordning nr. 729/70, artikel 1, stk. 1, og artikel 4 i forordning nr. 296/96 samt artikel 13 i beslutning 94/729 fremgår det, at såfremt den betalingspligtige opkøber ikke respekterer betalingsfristen for tillægsafgiften, sanktionerer Kommissionen medlemsstaten ved at nedsætte forskuddene til dækning af udgifter i mejerisektoren, svarende til det som tillægsafgift skyldige beløb eller efter et skøn over dette beløb. Fra det øjeblik, hvor forskuddet blev nedsat, forelå der følgelig ikke længere forsinkelse angående betaling af skyldig tillægsafgift til Fællesskabet i den forstand, hvori begrebet anvendes i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93, ligesom der ikke forelå risiko for tab af fællesskabsressourcer på grund af for sen betaling.
- 26 Desuden skal der kun betales morarenter, såfremt den afgiftspligtige er ansvarlig for den forsinkede betaling. Med ophøret af hovedskylden bortfaldt pligten til frem over at betale morarenter. Det følger heraf, at da Kommissionen over for Den Helleniske Republik foretog en nedsættelse af forskuddet til dækning af udgifter i mejerisektoren på grund af det udestående beløb for tillægsafgifter for produktionsåret 1995/1996, forelå der ikke længere culpøs forsinket betaling af afgiften, og kravet på morarenter til EUGFL bestod derfor ikke længere.

- 27 Endvidere er det den græske regerings opfattelse, at følgen af Kommissionens nedsættelse af forskuddene er, at morarenterne påhvilende de betalingspligtige, som ikke rettidigt har erlagt tillægsafgiften, skal betales til det kompetente nationale organ og ikke til EUGFL. Kommissionens argument om, at beløbene svarende til morarenterne skal erlægges til EUGFL, i egenskab af negative udgifter i de månedlige konteringer, og fratrækkes udgifterne i mejerisektoren, er ikke velbegrunder, bortset fra morarenterne angående perioden frem til det tidspunkt, hvor nedsættelsen af forskuddene blev påført medlemsstaten, dvs. frem til det tidspunkt, hvor der bestod en ansvarspådragende forsinkelse af betalingen af tillægsafgifterne.
- 28 Den græske regering anser denne fortolkning for bekræftet i artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 729/70, hvoraf det fremgår, at renterne kun betales til EUGFL, når medlemsstaterne har tilbagesøgt beløbene, som er tabt på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser inden for rammerne af udgifterne finansieret af EUGFL, dvs. i tilfælde med tab af fællesskabsressourcer, misbrug af disse ressourcer eller forsinket betaling af skyldige beløb.
- 29 Ved at anvende den anfægtede korrektion over for Den Helleniske Republik fejlfortolkede og fejlanvendte Kommissionen således fællesskabsbestemmelserne. Subsidiært har den græske regering gjort gældende, at Kommissionen ikke tilstrækkeligt har begrundet dette aspekt af den anfægtede beslutning.
- 30 Den sagsøgende regering har tilføjet, at de af den tyske og spanske regering fremførte argumenter i deres processkrifter bekræfter, at annullationssøgsmålet har fornødent grundlag.

- 31 Forbundsrepublikken Tyskland har gjort gældende, for det første, at det fremgår af en systematisk analyse af de relevante bestemmelser i forordning nr. 3950/92 og forordning nr. 536/93, at EUGFL ikke har krav på, at medlemsstaterne betaler tillægsafgifterne samt morarenterne i tilfælde af forsinket betaling af disse afgifter til EUGFL.
- 32 Det fremgår af ordlyden af artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 536/93, at retten til at kræve morarenter udelukkende opstår inden for det eksisterende forhold mellem de kompetente nationale organer og de »afgiftspligtige opkøber[e]« eller »producent[erne]« og således ikke i forholdet mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93 giver heller ikke hjemmel for at kræve morarenter, men pålægger derimod udelukkende medlemsstaterne at handle med henblik på at »sikre, at EF-afgiften betales inden udløbet af den fastsatte frist«.
- 33 Ifølge den tyske regering fremgår det af dom af 13. november 2001 i sagen Frankrig mod Kommissionen (sag C-277/98, Sml. I, s. 8453, præmis 37, 38 og 43) angående de tidligere gældende bestemmelser for tillægsafgifter i mejerisektoren, som er analoge med bestemmelserne i forordning nr. 536/93, at medlemsstaterne for så vidt angår denne afgift blot har til opgave at inddrive for og videresende til Fællesskabet. Den tyske regering har i den sammenhæng ligeledes henvist til generaladvokat Jacobs' forslag til afgørelse i sagen Spanien mod Kommissionen (dom af 21.3.2002, sag C-130/99, Sml. I, s. 3005).
- 34 Da medlemsstaterne således ikke er hovedskyldner for tillægsafgift til EUGFL, kan de ikke pålægges at betale morarenter, hvilket forudsætter hovedkrav. Under disse omstændigheder er den anfægtede korrektion ulovlig.

- 35 Den tyske regering har for det andet gjort gældende, at den anfægtede korrektion er uberettiget, idet der ikke er blevet konstateret, at Den Helleniske Republik ikke har opfyldt sine forpligtelser vedrørende tillægsafgifterne og morarenterne, som skulle opkræves hos de afgiftspligtige.
- 36 Det følger af fast retspraksis, at en finansiel korrektion under alle omstændigheder forudsætter, at Kommissionen beviser, at den omhandlede medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser (dom af 10.11.1993, sag C-48/91, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 5611, præmis 18, af 13.9.2001, sag C-374/99, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 5943, præmis 15, og dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen, præmis 41). I det konkrete tilfælde fastslog Kommissionen imidlertid i sin kontrolrapport af 10. oktober 1997 vedrørende årene 1995 og 1996, at der med hensyn til tillægsafgifter ikke forelå nogen ansvarspådragende undladelse fra Den Helleniske Republiks side.
- 37 Kongeriget Spanien har ligeledes gjort gældende, at medlemsstaterne blot har en pligt til behørigt at inddrage tillægsafgifter, som opkøbere og producenter af mælk er pligtige til at betale, samt eventuelle morarenter. Det er fejlagtigt af Kommissionen at hævde, at pligten til at betale morarenter er uafhængig af nedsættelsen af forskuddene. Medlemsstaten bliver kun skyldner over for Fællesskabet for et beløb svarende til afgiften og morarenten, såfremt Kommissionen beviser, at den manglende inddragelse hos de afgiftspligtige skyldes manglende omhu hos de kompetente nationale myndigheder. Af denne grund er Kommissionen derfor ikke berettiget til at kræve, at medlemsstaten forudbetaler beløb, som de afgiftspligtige ikke har betalt, alene for at formindske den forsinkede betalings indvirkninger på fællesskabsbudgettet. Det argument, at medlemsstaterne skal motiveres til at fremskynde inddragelsen, er kun relevant, såfremt medlemsstaten kan gøres ansvarlig for den forsinkede betaling.
- 38 Til støtte for sin opfattelse har den spanske regering særligt anført, at når der ikke er juridisk basis for at tillade Kommissionen at kræve af medlemsstaterne, at de

betaler afgiftsbeløb, de endnu ikke har modtaget (dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen, præmis 34-43, samt forslaget til afgørelse, nævnt i præmis 33 ovenfor), er der heller ikke juridisk basis for, at Kommissionen i form af finansiel korrektion tillades at afkræve medlemsstaterne renter af de afgifter, som de afgiftspligtige opkøbere eller producenter endnu ikke har betalt.

39 Den spanske regering er, modsat Kommissionen, af den opfattelse, at den gældende ordning ikke er anderledes end den, der var genstand for dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen. Under alle omstændigheder fremgår det af anden og femte betragtning til forordning nr. 536/93, at dens formål er at fastsætte bestemmelser, der skal sikre en rettidig afgiftsbetaling, samt at indføre hjemmel for sanktioner. Disse betragtninger samt artikel 3 og 4 i forordningen henviser stedse til opkøberens betalingspligt. De fastsatte sanktioner finder ligeledes anvendelse på opkøberen og består af betaling af et særligt beløb (artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 536/93), samt betaling af renter (forordningens artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 4).

40 Kommissionen har gjort gældende, at anvendelsen af morarenter og nedsættelsen af forskud udgør to af hinanden uafhængige foranstaltninger med forskellige tilknyttede forpligtelser. Nedsættelsen af forskud, som påføres en medlemsstat, har til formål at mindske de virkninger, en forsinket betaling af skyldige afgifter til Fællesskabet har på EUGFL's budget, samt at tilskynde medlemsstaten til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at garantere rettidig betaling. Betalingen af morarenter, som pålægges opkøberen eller producenten, har til formål at få de afgiftspligtige til at overholde tidsfristerne for indgivelsen af oplysninger og betalingen af afgifter til det kompetente nationale organ.

41 Kommissionen har bemærket, at medlemsstaterne således har to forpligtelser, nemlig for det første pligten til at træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de

afgiftspligtige betaler afgiftsbeløbet rettidigt for at undgå morarenter, og for det andet pligten til rettidigt at betale tillægsafgiften til Fællesskabet. Nedsættelsen af forskud, som angår sidstnævnte forpligtelse, medfører ikke bortfald af medlemsstaternes forpligtelse til at opkræve tillægsafgift og morarenter hos de afgiftspligtige.

- 42 Kommissionen har tilføjet, at nedsættelsen af forskuddene ikke svarer til en regnskabsafslutning, som foretages på baggrund af det skyldige tillægsafgiftsbeløb inkl. morarenter, allerede indbetalte beløb samt nedsættelser i forskuddene, som Kommissionen allerede har foretaget. Nedsættelsen af forskuddene medfører ikke ophævelse af medlemsstatens forpligtelse over for Fællesskabet til at inddrage og indbetale tillægsafgiften og morarenterne i modsætning til det, som gælder ved opgørelsen af Fællesskabets udgifter. Efter denne opgørelse forbliver for sent opkrævede morarenter hos medlemsstaten.
- 43 Endvidere dækkede nedsættelsen af forskuddene ikke hele beløbet i tillægsafgift, da det blev ansat til 96% af det ikke opgivne beløb. Desuden påhviler det medlemsstaten at opgive de beløb, den har modtaget af opkøberne og producenterne, op til et beløb svarende til nedsættelsen, hvilket sikrer, at medlemsstaterne fortsat opkræver de beløb, de afgiftspligtige skylder. Medlemsstaterne skal ligeledes fortsat opgive de afgifter og renter, som de modtager, og som nedsætter deres månedlige konteringer med et tilsvarende beløb.
- 44 Kommissionen har tillige bemærket, at beløbene svarende til morarenterne i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93 fratrækkes udgifterne til mælkesektoren, og som følgelig lægges EUGFL til last som negative udgifter i de

månedlige konteringer. Disse beløb har til hensigt at mindske Fællesskabets udgifter til sektoren (jf. artikel 10 i forordning nr. 3950/92).

- 45 Ifølge Kommissionen kan de græske myndigheders fortolkning, hvorefter der efter nedsættelsen af forskuddene ikke længere kan fastslås en rentepåførende forsinkelse, også bevirke ophør af opkøberes og producenters forpligtelse til at betale morarenter for den omhandlede periode, hvilket særligt har til hensigt at påføre dem en sanktion. De afgiftspligtige nyder således en uberettiget konkurrencemæssig fordel, som ikke er i overensstemmelse med forpligtelsens formål.
- 46 Såfremt morarenten ville forblive i det nationale budget og ikke ville blive fratrukket fællesskabsudgifterne, ville medlemsstater, som rettidigt havde betalt tillægsafgifterne, på samme måde befinde sig i en mindre fordelagtig situation i forhold til situationen for de stater, der ikke havde betalt rettidigt, og som blev påført en nedsættelse af forskuddene. Disse renter beregnes på grundlag af de af medlemsstaterne meddelte satser afhængigt af de månedligt skyldige tillægsafgifter uden hensyntagen til nedsat forskud og fratrukne beløb opgivet til EUGFL.
- 47 Henset til, at det strafbeløb, en producent pålægges, er meget vigtigt for gennemførelsen af Fællesskabets mål om en regulering af markedet for mejeriprodukter, ville undladelsen af at inddrage dette beløb inden for den fastsatte tidsfrist være en tilsidesættelse af bestemmelserne i forordning nr. 536/93, som retfærdiggør en korrektion af de opgivne udgifter. Denne mekanisme afspejles i bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93, hvori det kræves, at renterne skal fratrækkes de anmeldte udgifter, hvilket sikrer medlemsstaternes inddragelse af de omhandlede beløb.

- 48 Artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 729/70, som er blevet nævnt af den græske regering, regulerer tilfælde med uregelmæssigheder og er ikke anvendelig i det foreliggende tilfælde, som er underlagt de særlige bestemmelser i forordning nr. 536/93.
- 49 Som svar på den tyske og den spanske regerings interventionsindlæg har Kommissionen hævdet, at principperne ifølge dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen ikke kan overføres på den foreliggende sag.
- 50 For det første er de relevante retsregler for de finansielle korrektioner forskellige. Endvidere har medlemsstaten i den foreliggende sag og i modsætning til tilfældet i sagen, som lå til grund for dommen i sagen Frankrig mod Kommissionen, ikke anfægtet pligten til at betale tillægsafgifter til Fællesskabet, men anfægter den finansielle korrektion i forbindelse med morarentebeløbet for perioden før en nedsættelse af forskud. Endelig afgjorde Domstolen i denne dom kun, at en finansiell korrektion ikke kan anvendes i tilfælde af manglende opkrævning af afgifterne, når medlemsstaten påberåber sig, at det var umuligt at opkræve beløbene, og når Kommissionen ikke har bevist medlemsstatens forsømmelse. I det foreliggende tilfælde har den græske regering imidlertid anerkendt, at den ikke havde truffet alle passende foranstaltninger til sikring af inddragelsen af afgifterne og de tilknyttede morarenter.

Domstolens bemærkninger

- 51 Uden at det er nødvendigt at undersøge den af den græske regering fremførte argumentation — hvorefter nedsættelsen af forskuddene som følge af forsinket

betaling af skyldig tillægsafgift for produktionsåret 1995/1996 er til hinder for, at Kommissionen af Den Helleniske Republik kræver morarenter af afgiftsbeløbet for perioden efter denne nedsættelse — skal det bemærkes, at Kommissionen under alle omstændigheder ikke kunne foretage den anfægtede korrektion i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93.

- 52 I præmis 101 i dommen af 21. marts 2002, Spanien mod Kommissionen, bemærkede Domstolen for det første, at det i artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 536/93 bestemmes, at opkøberne hvert år fra den 1. september er forpligtet til at betale det kompetente organ renter, såfremt betalingen af tillægsafgiften sker for sent, og for det andet bestemmes det i artikel 5, stk. 2, i den nævnte forordning, at medlemsstaterne trækker renter, der er betalt, fra de ansøgninger om godtgørelse af udgifterne til mejerisektoren, der forelægges EUGFL.
- 53 I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ubestridt, at de græske myndigheder ikke havde opkrævet morarenterne som omhandlet i disse bestemmelser.
- 54 I præmis 101 i dommen af 21. marts 2002, Spanien mod Kommissionen, fastslog Domstolen ligeledes, at den omstændighed, at visse skyldige beløb viser sig ikke at være betalt eller betalt for sent, ikke i sig selv udgør en tilsidesættelse af de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i medfør af fællesskabsretten.
- 55 Det følger heraf, at artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93 ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.

- 56 Som det fremgår af præmis 102 i dommen af 21. marts 2002, Spanien mod Kommissionen, er det korrekt, at Kommissionen ifølge artikel 8, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 729/70 kan foretage en korrektion, når den er i stand til at godtgøre, at EUGFL har lidt et tab som følge af de nationale myndigheders forsømmelighed ved inddragelsen af de omtvistede beløb.
- 57 I denne sag står det imidlertid fast, at Kommissionen alene støttede den anfægtede korrektion på artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 536/93. Kommissionen bekræftede denne forståelse for Domstolen, idet den udelukkede enhver henvisning til artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 729/70 som hjemmel for den anfægtede beslutning.
- 58 Da Kommissionen vedtog den anfægtede korrektion med forkert hjemmel, skal den græske regering alene af den grund gives medhold i påstanden om annullation af den anfægtede beslutning, for så vidt som den anvender denne korrektion.

Sagens omkostninger

- 59 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Den Helleniske

Republik har ikke nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. Selv om Kommissionen har tabt sagen, bør hver part under disse omstændigheder derfor bære sine egne omkostninger.

- 60 I henhold til samme reglements artikel 69, stk. 4, første afsnit, bærer Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Spanien, der har interveneret i sagen, deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

- 1) Kommissionens beslutning 2001/137/EF af 5. februar 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering, annulleres, for så vidt som den over for Den Helleniske Republik foretager en finansiel korrektion for morarenter på grund af for sen betaling af tillægsafgiften for produktionsåret 1995/1996, som blev beregnet for perioden fra februar 1997 til december 2000.
- 2) Den Helleniske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

3) Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

Puissochet

Schintgen

Skouris

Macken

Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juni 2003.

R. Grass

J.-P. Puissochet

Justitssekretær

Formand for Sjette Afdeling